

[Hans Rasmussen.]

lade den ude af Betragtning. De Fremskridt, som en fortsat international Samvirken aabner Udsigt til, opvejer langt Risikoen. Jeg har set, at man har opstillet den Paastand, at Danmark lader sine Hænder binde, uden at man opnaar noget nævneværdigt til Genæld. Ja, hvad angaar det at opnaa noget positivt, kan dette maaske synes ringe i Øjeblikket, men vedtages Konventionen af de Stater, der var repræsenterede ved Konferencen, betyder det dog, at der lægges en Bremse paa Lysten til Toldforhøjelser. Og hvad det angaar at binde os til indenfor Konventionens Gyldighedsperiode ikke at anvende vor toldpolitiske Handlefrihed ud over Finanstoldens Omraade, er det saa noget, der har nogen som helst reel Betydning? Der er hos os ikke nogen paa ansvarligt Sted, der kan tænke paa at etablere Toldpolitik i almindelig protektionistisk Forstand. Vi giver altsaa i Virkeligheden ikke Afkald paa noget. Vi bevarer selvfølgelig vor uindskrænkede Adgang til tekniske Toldlovsændringer af lignende Art som den, vi for Øjeblikket er i Færd med at foretage.

Af stor Betydning i Forbindelse med den Konvention, vi her behandler, er, som jeg alt har antydnet, det internationale økonomiske Samarbejde i Fremtiden. Jeg hilser med Tilfredshed, at Forhandlingerne fra Toldfredskonferencen skal føres videre ad Aare. Det er jo Meningen, at ansvarlige økonomiske Ministre periodisk skal træde sammen i Genève og forhandle videre om Skridt til Lettelse af Handelssamkvemmet Staterne imellem. Vi skal længere frem end til en Standsning af Toldforhøjelserne; Maalet er økonomisk Afspænding gennem tillidsfuldt Samarbejde. Paa Vejen mod Maalet vil det være nyttigt at tage forekommende praktiske Opgaver op. I saa Henseende vil jeg tillade mig at henstille til Regeringen, at den vedkommende Forhandling søger drøftet Spørgsmaal som: Eksportpræmier, Dumping, Mestbegunstigelse og endelig og ikke mindst veterinærpolitiske Foranstaltninger, som man undertiden har Indtrykket af bliver misbrugt til Hindring af Omsetningen.

Jeg vil anbefale Folketinget at vedtage Konventionen og at gøre det nu inden denne Rigsdagssamlings Slutning. Der er ganske vist Frist for Ratifikationer til 1. November, men jeg kan ikke tænke mig, at Rigsdagens Stilling til denne Sag vil undergaa nogen Ændring i Løbet af Sommeren, og da det maaske kan have sin Betydning, udadtil, at vi straks tager vor Beslutning, anbefaler jeg hurtig Vedtagelse.

Maa jeg i øvrigt til allersidst gøre en

ganske lille Bemærkning om Sproget i den Tekst til Konvention, som vi her har foreliggende, en Bemærkning, som i øvrigt falder sammen med Bemærkninger, der ved tidligere Lejligheder er gjort om de Dokumenter, der forelægges Rigsdagen, og som stammer fra Udenrigsministeriet. Vilde det ikke være muligt at sige paa Dansk nogle af de Fremmedord, der anvendes? I denne Konvention støder vi hvert Øjeblik paa Udtrykket „bilateral“. Jeg tænker, at det er som Smørrebrød for de Folk, der er ansat i Udenrigsministeriet, og for Folk, der i øvrigt er vant til at færdes i det internationale Samliv. Men for jævne danske Folk, der har maattet nøjes med mere beskedene Adgang til at dygtiggøre sig, volder det noget Besvær, og det vilde være et Fortrin, om Dokumenter, der kommer fra Udenrigsministeriet, helt igennem var saaledes affattede, at jævne Folk kunde begribe hver Sætning af dem. Derved vilde man lettere faa fæstnet det Indtryk af Udenrigsministeriets Stilling, som det jo den Gang, da man i sin Tid lavede Loven om Udenrigsministeriets Tjeneste om, var Meningen gerne skulde fæstnes, at dette Ministerium efterhaanden mere og mere skulde tjene som et praktisk Redskab for Erhvervslivet i vort Land.

Himmelstrup: Jeg kan paa Partiet Venstres Vegne give Tilslutning til dette Forslag til Rigsdagsbeslutning om at ratificere den internationale Handelskonvention med tilhørende Protokol, som den 24. Marts dette Aar er vedtaget i Genève. Vi kan fra Venstres Side give dette Forslag vor Tilslutning, fordi vi er af den Opfattelse, at denne Konvention netop ligger i den samme Linie som Venstres almindelige handelspolitiske Opfattelse, som jo er den, at vort Lands økonomiske Velfærd er i meget høj Grad knyttet til den størst mulige Frihed i den internationale Samhandel og den videst mulige Adgang for os til at komme ind paa de fremmede Markeder, at denne Adgang i Virkeligheden er en økonomisk Livsbetingelse for os. Det er jo netop det, den foreliggende Konvention tager Sigte paa. Den tager Sigte paa det i første Omgang derved, at den bestræber sig for — om end det naturligvis, som den højtærede Udenrigsminister sagde, kun er et Forsøg, der gøres i den Retning — at standse Forhøjelsen af de Toldmure, der navnlig i Aarene efter Verdenskrigen er bygget op om en Flerhed af Europas Stater, i anden Omgang derved, at den bestræber sig for at nedbringe disse Toldmure. Vi har indenfor Venstre den Opfattelse, at det,